

האם גורמת המיטרה לכך שצעירים עוברים מחשיש, שאינו מזיק, להרואין, הגורם לאסון?

כל מצד מוצלח של מיטרת-ישראל מוליד יובש בשוק הסמים בארץ. טוב מאד! ואולי לא דווקא?

עורכי-דין המצויים בתהפוכות שוק הי סמים בארץ תומכים בתיאורה העצובה, כי מהפך הסמים בישראל — כאשר שוק החשיש הפך לשוק של הרואין וקוקאין — התחולל כולו באשמתה של מיטרת-ישראל. ראל, הסיבה: הצלחותיהם של שוטרי-מית לקהסמים.

לדבריהם, מאז שהפכו הסמים לאופנה בחברה, והפכו מיצרך מבוקש על-ידי סטודנטים, תלמידי-תיכון ואנשי החוג הנוצץ, דחפו מארביה ומלכודותיה של המיטרה הרבה צרכני-סמים להמיר סמים קלים כי חשיש ומריחואנה, בסמים כבדים וקשים כהרואין וקוקאין. יש אומרים, כי תחיי לתה של אופנת הסמים במדינה לאחר מיל-חמת ששת-הימים, כאשר המתנדבים הרא-שונים שבאו מתוך-לארץ הפיצו את ההר-גל לעשן סמים. הסם שהיה שכיח וקל להשגה בישראל היה החשיש.

בראשית שנות ה-70, כאשר החלה הת-ארגנות רצינית של סוחרים-סמים ומבריחים, היו לבנון וירדן מקורות החשיש הי עיקריים.

כאשר נסגר הגבול עם לבנון כימעט לחלוטין, מסיבות ביטחון, עבר מרכז ההס-פקה של החשיש לירדן. עד שנת 1973 עסקה בהברחת הסם לישראל כנוסיה אחת גדולה, שלדברי התביעה הכללית מומנה על-ידי יוסף שושנה, בעל מיגרש למכירת מכוניות בתל-אביב סמי קאר. הוא נתפס על-ידי המיטרה כשבמכונות הטרנזיט שלו חשיש ואופיום בכמויות גדולות.

לפתח מקורות הספקה חדשים. היו שירדו לעזה, לנסות להביא משם חשיש לישראל, וכמה סוחרים-סמים נתפסו על-ידי המיטרה בדרכם לשם. סוחריו עזה ניסו לספק את הביקוש הרב, על-ידי קשר עם סוחרים בלבנון, שניסו להשיט סירות-סמים לחופי עזה ולהשליך צמיגים מלאים בי סמים בחופי הרצועה.

אולם גם כאן נתקלו בעירנותה של מיטרת-ישראל ומיטרת-החופים. פטרולים היו מגלים את מטמוני הסמים, הליקופטרים של חיל-האוויר היו מגלים את הסירות בדרך למחוז חפצן, ומארכים גילו את הסוחרים שבאו לצוד את הצמיגים. כך נסגר גם הקשר העותי, בסירת מיטרת-פטים שהתנהלו בבית-המישפט המחוזי בי באר-שבע.

האופיום

וההרואין

הקשר האחרון בפלונטר הסמים הישראלי היה הקשר האיראני. איראן היא ארץ בעלת מסורת ארוכה של שימוש בי סמים, ואזרחים ישראלים יוצאי ארץ זו נזכרו בכך בעונת היובש האחרונה. הם החלו לנסוע לביקור קרובי מישפחה באיראן, גילו שם את האופיום וההרואין האיראני, וייבאו אותם ארצה.

האופיום, שלא כמו החשיש, אינו מיו-בא בסוליות ואצבעות, אלא בעפרונות דקים. משקלו קל יותר, ומחירו יקר יותר. הוא נימנה כבר על הסמים הקשים.

הקשר האיראני שנותק: עישון אופיום

פלונטר הסמים

לות תחתית כפולה, וכך העבירו את הסם לישראל. כאשר עלתה המיטרה על עיקבותיהם, לא הצליחה בדרך כלל לתפוס את הסם בעת הורדתו מהמטוס, שכן המבריחים היו מתחכמים ומבקשים את עזרתם של נוס-עים תמימים, לסייע להם לסדר את המכס. והללו היו מעבירים עבורם, בתום-לב, מיוזדות ומיכלים מלאי-סמים.

הקוק

הפרסי

כאשר נערכה המיטרה וכיצעה לבסוף חיפושם בביתו של שימשון אברהמי, אחד משישה נאשמים שהיו חברי-קשר האיראני, לא מצאה בביתו דבר. השוטרים מאוכזבים כימעט עזבו את הי מקום, כאשר החליט אחד מהם לחטט בערוגות הגינה. ושם, בשדה בצלים, כי שטח בן דונם אחד, גילה עפרון אופיום מתחת לכל בצל.

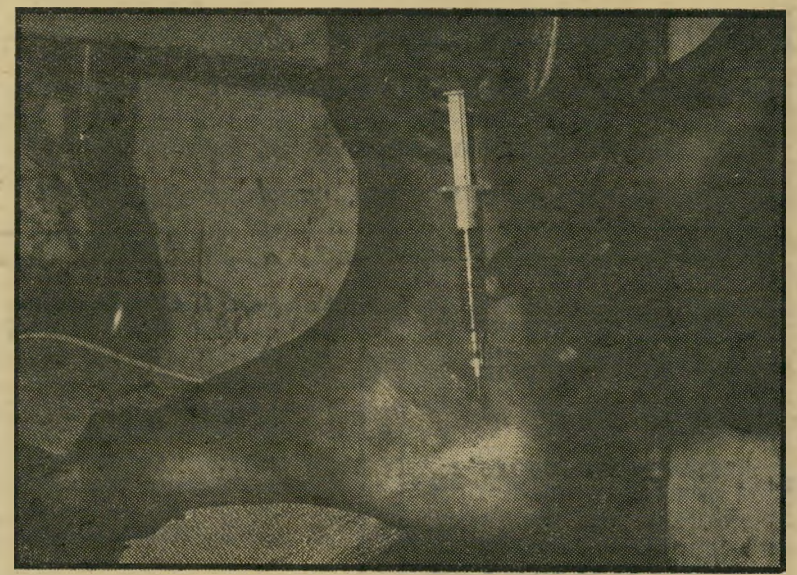
ששת חברי הקשר האיראני נתפסו, והור-עמדו לדין בשנת 1976. הם הורשעו ונשי-לחו לתקופות מאסר שבין שנה לארבע שנים. בעיקבותיהם הלכו עוד כמה נאשי-מים, והנורם האיראני התדלדל והלך, עד שהאיית-אללה חומייני חסם לחלוטין את שביל הסמים, כאשר ניתק את כל הקשרים עם ישראל.

היובש הניכר כיום בשוק הסמים הוא תוצאה של חיסול הקשר האיראני. אם קשר זה החדיד לישראל בעיקר אופיום וקוקופרסי, שהם סמים קשים, הרי שהייבוא (המשך בעמוד 74)

משאיפת האדים, אך אינו מפסיד את החור-מר. שכן האופיום אינו מתכלה בהרתחה, אלא רק מאבד את צורתו והופך למוצר שונה, חריף יותר, בתרכובת גבישית. את החומר הגבישי הזה אפשר לצרוך שנית, אך הוא ארסי במיוחד.

המבריחים הפרסיים נהגו להסתיר עפרון-נותאופיום בטרמוסים, או במיוזדות בעי-

יש כאלה החותכים את העפרונות לי-חתיכות קטנות ובולעים אותן. אולם מכיוון שהמעבר בדרכי העיכול אורך כ-20 דקות, לפי שיטה פרסית עתיקה מרתחים את האופיום במים ושואפים את האדים העו-לים מן המים. בדרך זו נהנה המתמכר משני העולמות — הוא מקבל את סיפוקו

הדרך שאין ממנה חזרה: הרואין

אחריו נתפסו עוד חמישה אנשים, שלו-ש יהודים, ביניהם יוסף (יו'ו) גידם, ושני ערבים. הם נודעו כאנשי "הקשר הירדני", לדברי כתב האישום שהוגש נגד-דם בראשית 1974. הבריחו לארץ כמות של 100 ק"ג חשיש ו-150 ק"ג אופיום, דרך נהר הירדן. הם קבעו שם פגישה עם ער-בים מירדן, שהצו את הנהר, ובמסווה של דייגים היו שולים את שקי הסם ומעביר-רים אותם לישראל דרך כוכבי-הירדן וטבריה.

כאשר נתפסה הרשת, ביקשה המיטרה את מעצרים של החשודים עד תום ההלי-כים. עורך-הדין דרור מקרין, שהיה סני-גורו של אחד מהם, פנה בעירעור לבית-המישפט העליון, וביקש לשחרר את לקו-חו, מאחר ונותרו חודשיים עד להתחלת מישפטו. השופט חיים כהן שיתרר את הנאשם בערבות של 250 אלף ל"י. לאחר מכן שוחררו בערבות גם יתר הנאשמים.

כשהחל מישפטם התברר, כי עד התבי-עה הראשי, יהודה לביא, בנו של יוסף שושנה, נעלם. בלעדיו לא היתה יכולה התביעה לבסס את ראיותיה, וכך נשאר הי תיק תלוי ועומד עד היום, מחכה לשובו של לביא. אך זה נעלם, כאילו בלעה אותו האדמה.

הקשר

העזתי

היה זה סופו של הקשר הירדני. יובש השתרר בשוק הסמים בארץ. המתמכרים לסמים חיפשו "מנה" בכל מחיר, והסוחרים, שציפו לרווחים גדולים, ניסו